

כיצד מתמודדים עם אורחים מישראל המתארחים בבית

כיצד משלבים את האורחים בחיי הבית
כיצד שומרים על השגרה ועל הילדים תוך כדי הארוח

החגים מגיעים, ואיתם האורחים. פסח מתקרב, ומשפחה או חברים באים לניו יורק. החופש בישראל ארוך ומאפשר ביקור בניו יורק הרחוקה, מלוונות בעיר יקרים, ונוח להתארח אצל מקומיים. יש אורחים שבאים לזמן קצר, ויש שנפגשים איתם מחוץ לבית. יש אחרים שמתארחים אצלך בבית למשך זמן ארוך של מעל שבוע.

לארח אורחים בביתך לתקופות ארוכות- זה אתגר

מצד אחד אורחים הם שמחה. נעים לארח, להתאוורר במחיצת אנשים אהובים, לפטפט, לצחוק ביחד. לצאת לבלות, לבקר במקומות בהם מבקרים רק עם אורחים. ההורים והילדים יכולים להחליף חוויות עם האורחים, לשמוע סיפורים מהארץ, לפטפט ולצחוק בעברית. זו חוויה נעימה למדי למי שחי רחוק מהארץ. כשהאורחים הם משפחה קרובה, סבא וסבתא, דודים דודות, בני דודים, מתאפשרת לילדים חוויה יחודית של הנאה עם בני משפחה. אנשים שאוהבים את הילדים, ורוצים בחברתם. לילדים הגרים ביומיום רחוק מהמשפחה חוויה כזו היא מעשירה ומהנה. מאפשר לילדים להנות קצת מהחוויה המשפחתית שכל ילד זכאי לה. יש אורחים שהכל זורם איתם, ובהם גם לא צריך להשקיע מחשבה כה רבה.

בצד ההנאה, אורחים יכולים להיות מקור קושי ומועקה. לא פשוט לחיות את היומיום במחיצתם של אנשים זרים, אפילו משפחה קרובה או חברים. לא סתם אומרים: "אורחים ודגים מסריחים אחרי שבוע" או "אורחים משמחים פעמיים- כשהם באים וכשהם הולכים...". מאחורי המשפטים המחייכים נמצא קושי לא פשוט בלארץ לטווחי זמן ארוכים. במיוחד אם אתה אדם שצריך פרטיות ומרחב, או כשהאורחים לא נוחים מטבעם או שנכפו עליך.

חיי היומיום עם האורחים יוצרים מתחים וקונפליקטים. חלקם על 'דברים קטנים', הרגלים אישיים שיש לכל אחד, חלקם מעצבנים. למשל, סבא אוהב לשיר בקול רם כשהוא חותך לעצמו את הסלט של ארוחת הבקר. את הבת שלו, האמא המארחת אותו בביתה בניו יורק השירה זו מעצבנת כבר שנים. יום יומיים היא מתאפקת כדי לתת כבוד לאביה האורח, ואחר כך היא מתחילה לכעוס ולהיות עוינת כלפיו כי הוא מעצבן אותה. לאמא עצמה יש הרגל להשאיר את הבית מבולגן, מה שמרגיז את אבא שלה מזה שנים. בימים הראשונים הוא מתאפק, הלא ילדתו כבר בוגרת, ואלו חיה- אבל אחרי כמה ימים הוא חוזר להרגלי החינוך שלו, ומתחיל להעיר לה, מה שמרגיז אותה ואתו במקביל. הקושי לגלות סבלנות כלפי הרגלים מרגיזים בולט גם כשמדובר בילדים. גם ילדי הבית, וגם ילדי האורחים יכולים להיות מעצבנים. אנשים סבלניים בדרך כלל כלפי הילדים שלהם, וגם זה לא תמיד, תארו לכם כמה קשה להיות סבלני לילד של האורחים הצורח על הוריו, מתבכיין על כל שטות, מתווכח ללא הפוגה, וכדומה. יש אינסוף דוגמאות למתחים קטנים ומצטברים בעת אירוח, ואני בטוחה שכל קורא/ת יכול לחשוב על כמה מנסיונו האישי.

לעיתים המתחים והקונפליקטים עמוקים ומשמעותיים יותר. ככל שיש יותר מעורבות רגשית בין האורחים למארחים- הסיכוי לבעיות גדול יותר. הורים וילדים, אחים ואחיות סוחבים בדרך כלל חשבונות לא סגורים, הנוטים להתפרץ לעיתים במהלך אירוח. הסבא הרגזן, הסבתא החרדתית והמציפה, האמא העצבנית, האבא הקשוח וחסר הרגישות. האח המפונק 'שתמיד מגיע לו', האחות הפטפטנית. קל להיות נחמדים ומנומסים לזמן קצר ובמקומות ציבוריים. קשה יותר להתגבר על כעסים, עלבונות, חרדות לאורך זמן, ובבית

כשאורחים נכנסים הביתה , איתם נכנסת הביקורת. האורחים מסתכלים על חיך, ולומדים עליך- על ילדיך, על הזוגיות שלך, על ההצלחה הכלכלית שלך...במיוחד החוויה טעונה יותר כשמדובר במשפחה קרובה, והמתח בין כלה לחמות למשל על דרכי החינוך קיים פעמים רבות ברקע של הארוח. הערות תמימות יותר או פחות של האורחים "למה היא בוכה כל כך..." או "אולי כדאי ש..." עלולה 'להקפיץ' את המארחים בגלל הביקורת הטמונה בהם, ולפגוע באורחים שלא מבינים מה כבר עשו שלא נחמדים אליהם.

ילדים נוטים להרגיש את המתחים בין ההורים לבין האורחים, וזה משפיע עליהם לרעה. גורם להם להרגיש לא בנוח בתוך ביתם שלהם. לעיתים הם מקור המתח, כי הם לא מסתדרים עם האורחים או עם ילדיהם.

המלצתי היא שההורים המארחים יהיו אלו שמנהלים את הביקור בביתם

מומלץ להורים להחליט על המסגרת הפיזית של הארוח- איפה ישוכנו האורחים, באלו חדרים, ואם יש ילד שצריך לחלוק את חדרו או לעבור חדר, לדאוג שהילד מסכים לכך, או להתייחס בכבוד להסתייגויות שלו, ולמצא פתרונות חלופיים. כשההורים והילדים מרגישים בנוח עם הסידורים הפיזיים של הארוח, הדברים זורמים בנוח יותר.

להחליט על מסגרת הבילויים- לאן נוסעים, לאלו מקומות בילוי הולכים, באלו הרכבים משפחתיים נוסעים לבלות. רק האורחים, או גם עם המארחים. חשוב לא להסחף לבילויי יתר. בדרך כלל אורחים בניו יורק מסתחררים מעומס הגירויים סביבם (קניות, אתרים, מופעים) – זו בחירתם איך לבלות את זמנם. המארחים אמורים לבחור מה מידת הבילוי המתאימה להם ולמשפחתם. לעיתים הבילויים יהיו בנפרד, וזה בסדר.

להחליט על ההסכם הכספי. עד כמה שלא נעים לדבר על כסף, כשמארחים לפרקי זמן ארוכים, אין ברירה. מי משלם ובעבור מה. כשיוצאים למסעדה, למוזיאונים ועוד. שתהיה חלוקה הוגנת בתשלום איך מחליטים על פעילויות משותפות שלא יהיו יקרות מידי למישהו, שימצא עצמו מחויב למשהו שמעל לתקציב שלו. אורחים שוכחים לפעמים את ההיבט הכספי והמארחים מרגישים מנוצלים. עדיף לדבר על הדברים, ולהסכים עליהם במשותף.

לשמור על סדר היום הרגיל של הבית. המשפחה המארחת וילדיה אינם נמצאים בחופש. הם נשארים בביתם, וחשוב שישמרו על מידה סבירה של שגרה. שאמא ואבא ימשיכו בעבודתם ובחלק מהרגלי החיים שלהם (התעמלות, מפגשים חברתיים), ובמיוחד חשוב שהילדים ימשיכו לצפות בתוכניות הטלוויזיה והמחשב האהובות עליהם, ימשיכו ללכת לחוגים ולחברים שלהם. חשוב מאוד לשמור על מידה של שגרת יומיום בתוך שגרת הארוח, כך פוחת המתח, ונשאר מרחב אישי הכרחי למארחים ולאורחים

מעבר לכל ההמלצות המעשיות שפורטו לעיל, ההמלצה המרכזית למארחים היא: לא להגזים!

לשמור על שיקול דעת ועניניות בתהליך הארוח.

טעות נפוצה של מארחים, ביחוד בשנים הראשונות לחיים בניו יורק, היא לנסות לספק את כל רצונותיהם של האורחים. לנסות שכולם יהיו מאושרים, ולתת לאורחים עוד ועוד ללא גבולות. זה המתכון המוטעה לכשלון של הביקור. המארחים נהיים מותשים אחרי פרק זמן, צוברים עוינות וטינה כלפי האורחים התובעניים, והאורחים מרגישים את המתח ומסיימים את הביקור לא מרוצים למרות כל ההשקעה והרצון הטוב כלפיהם.

מומלץ למארחים להשקיע ולארח ברוחב לב, אך לשמור על הגבולות. לא להגזים בנתינה, לשמור על שגרת היומיום במקביל לאירוח, ולעיתים לא לחשוש לומר 'לא' כשמתאים. **לסיום, חשוב לווסת את הציפיות, ושתהיינה הגיוניות:** לדעת ולזכור שבתקופות ארוכות של ארוח יהיו שעות וימים נעימים, ויהיו שפחות. יהיו מתחים, ואולי גם מריבות, אבל יהיו גם רגעי נחת, ופיוס. צריך לגלות סבלנות ואיפוק, למזער נזקים בביקורים כפויים. לזכור את הטוב שבביקור גם במועדים קשים יותר. לדבר ישירות אם יש דברים לברר, ולנסות להנות כמה שיותר.

שיהיה בהצלחה, ובהנאה...
ממני, חלי ברק- שטיין

פסיכולוגית חינוכית מומחית. יעוץ להורים, משפחות וזוגות.
מחברת הספרים: 'בגובה העיניים', 'תקשיבו לי רגע', 'כשהילדים יוצאים מהבית'

לתגובות, לקביעת פגישת יעוץ, ולסדנאות הורים פנו ל-

helibarak1@gmail.com

או לאתר שלי בו תמצאו מאמרים, ופרקים מספריי

www.hebpsy.net/barak